



GÖTEBORGS UNIVERSITET

The expats

Om kvinnliga emigranternas berättelser och erfarenheter av livet i Dubai och
föreställningen om väst

C-uppsats

Göteborgs universitet

Institutionen för kulturvetenskaper

Genusvetenskap

Uppsats, 15 hp, fördjupningskursen

HT 2013

Författare: Josephine Kollén

Handledare: Elin Lundsten

Jag skulle vilja tacka min handledare Elin som har varit ett jättebra stöd och bollplank för mina idéer, både bra och dåliga. Jag skulle också vilja tacka nära och kära som har funnits med mig genom hela processen. De jag främst vill tacka är intervjupersonerna som tog sig tid från sina liv och svarade på alla mina frågor, delade sina erfarenheter och tankar med mig och lät mig få ta del av deras spännande liv. Utan er hade denna uppsats inte varit möjlig!

Sammanfattning (Abstract)

Denna uppsats syfte är att undersöka hur vithet, västerländsk normativ femininitet och klass påverkar mina intervjupersoners liv. För att kunna undersöka hur dessa strukturer influerar intervjupersonernas liv analyserar jag deras berättelser med hjälp av habitus och symboliskt kapital. Jag har intervjuat tre svenska kvinnor som har emigrerat till Dubai. Mina frågeställningar är: Hur beskriver kvinnorna sina egna sociala positioner i Dubai och Sverige? Hur beskriver och talar kvinnorna om skönhetsideal kopplat till västerländsk normativ femininitet? På vilka sätt konstrueras olika former av kapital i kvinnornas berättelser?

Resultatet av undersökningen visar att kvinnornas livsorientering och habitus påverkas av föreställningar om västerländskhet, klass och de västerländska normativa skönhetsidealen, och vice versa. Detta framgår av hur kvinnorna talar om sina liv och vad de berättar. Kvinnornas berättelser är mångtydliga och innehåller flera dimensioner, jag har därför försökt analysera deras berättelser utifrån ett intersektionellt perspektiv för att visa hur de förhåller sig till olika diskurser.

Nyckelord

Västerländskhet, västerländska normativa skönhetsideal, habitus, symboliskt kapital, genus, klass.

INNEHÅLL

1. INLEDNING

1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Syfte och frågeställningar.....	5
1.3 Dubai i korthet.....	6
1.4 Teoretiska perspektiv.....	6
1.4.1 Det koloniala arvet.....	6
1.4.2 Vithet som orientering	7
1.4.3 Habitus och kapital genom Bourdieu.....	8
1.4.4 Genus, klass och vithet.....	9
1.4.5 En forskningsöversikt.....	11
1.4.6 Metod metodologi och material.....	13
1.4.7 Metod och urval.....	14
1.4.8 Avgränsningar.....	14
1.4.9 Metodens etik och reflektioner.....	15
1.4.10 Tillvägagångssätt i intervjuerna.....	17
1.4.11 Tillvägagångssätt i analysen.....	17
1.4.12 Presentation av informanter.....	18

2 ANALYS

2.1 TANKEN OM VÄST.....	19
2.2 Syntes.....	22
2.3 ATT LIGGA PÅ TOPP.....	23
2.4 Syntes.....	25
2.5 "MAN GÅR Knappt ut på restauranger eller klubbar utan högklackade skor"	26
2.6 Syntes.....	31
2.7 FLYGA ELLER FALLA?.....	32
2.8 Syntes.....	35
2.9 Avslutande diskussion.....	35
3 Referenslista	37
4 Bilaga 1.....	38

Inledning

1.1 Bakgrund

Jag har i denna uppsats genomfört en kvalitativ intervjustudie med hjälp av en frågelista. Jag har intervjuat tre kvinnor födda och uppvuxna i Sverige och som numera är bosatta i ett av de förenade Arabemiraten, Dubai. Jag är nyfiken på hur de lever sina liv, vad det är med Dubai som lockade dem och får dem att stanna kvar. Hur de påverkar och påverkas av det faktum att de kan passera som vita unga kvinnor från Sverige. Det jag vill göra i denna uppsats är att analysera mina intervjupersoners berättelser med hjälp av utvalda teoretiska perspektiv. Jag vill tolka vad de säger och hur de berättar om sina liv och erfarenheter från Dubai. Men då jag har valt en specifik grupp att undersöka finns det också specifika saker jag vill titta på i deras historier. Jag vill undersöka och problematisera vithet som norm, undersöka och lyfta vilka strukturer som upprätthåller denna norm och hur den påverkar och levs av kvinnor som kan passera som vita. Vithet precis som andra maktstrukturer kan inte studeras separat som ett enskilt fenomen utan måste ses utifrån ett intersektionellt perspektiv, jag kommer även undersöka hur genus och klass påverkar kvinnornas liv, och hur dessa strukturer samverkar. Jag anser detta vara speciellt intressant då kvinnorna jag valt att intervjua inte längre bor i Sverige där de är födda och uppvuxna, utan att de idag är bosatta i Dubai. Även om Sveriges koloniala historia ser annorlunda ut än till exempel Englands och USAs och så är det viktigt att se vår svenska historia och samtid för att synliggöra det vita privilegiet som på grund av sin historia uppfattas som osynligt för många människor.

Jag har i denna uppsats analyserat hur mina intervjupersoner talar om erfarenheter och upplevelser utifrån valda ämnen. Detta innebär att kvinnorna måste förhålla sig till olika diskurser som berör vithet, västerländskhet, rasifiering och skönhetsideal. Jag vill undersöka hur kvinnorna talar om dessa ämnen och varför vissa resonemang och diskurser återkommer i intervjumaterialet. Jag anser också att dessa tre individer förhåller sig till vissa diskurser på liknande sätt, detta på grund av att de alla tre är födda och uppvuxna i Sverige. Alla länder har naturligtvis olika historiska, sociala och kulturella kontexter, och man kan hitta skillnader och likheter så länge man letar. Jag anser dock att på grund av det koloniala arvet och på grund av historiska rasifieringsprocesser som konstruerat vithet som norm finns det vissa diskurser som de allra flesta människor förhåller sig till, både reflektivt och ovetande. På grund av vår gemensamma men också vitt skilda historia måste vi förhålla oss till vithet om än på olika

sätt. Jag har tagit hjälp av kritiska vithetsstudier, postkoloniala teorier, habitus och kapital för att kunna analysera materialet utifrån de frågor jag ställt.

När koloniala och postkoloniala teorier växte fram stod det också klart att det fanns många berättelser som aldrig blev hörda och många perspektiv som inte lyftes fram. Trots att det postkoloniala forskningsfältet inte blev stort förrän på 1980-talet har det alltid funnits människor som vill lyfta rasifiering och vad den gör med hur vi ser på människor. Ett exempel på detta är anti-slaveri aktivisten Sojourner Truth som år 1851 med sitt välkända tal *Ain't I a woman* lyfte problematiken med att vita kvinnors rättigheter gick före rasifierade kvinnors rättigheter. Större fokus lades på att hur rasifieringsprocesser ser ut, både utifrån ett historiskt perspektiv, såsom Edward Saids bok *Orientalism* som kom 1978, men också ur ett intersektionellt perspektiv då rasifiering både är ”könat” och påverkas av klass, ålder och sexualitet. Postkoloniala feministiska perspektiv har lyfts fram av tänkare som till exempel Mohanty som problematiserar koloniala diskurser och genus. Men som Ruth Frankenberg skriver i *White women, race matters* så måste man inkludera och problematisera diskurser som rör det vita privilegiet då det är den vita dominansen och vithet som norm som till stor del skapar och reproducerar de rasistiska diskurserna som grundar sig i den koloniala historien. Frankenberg menar att det inte räcker att lyssna till hur rasifierade människor upplever och lever med rasism utan man måste undersöka hur människor som passerar som vita upplever sin vithet. Detta är också av stor vikt när det kommer till vita feminister som vill undersöka rasism. Detta för att identitetskapande bygger på erfarenhet och upplevelser, och genom att passera som vit genom livet innebär det också att *vara vit är att erfara* vithet. Jag anser precis som Frankenberg att vi måste förstå att vi lever de positioner vi vill ifrågasätta (Frankenberg 2005 s. 1-22)

Studiens syfte och frågeställningar

1.2 Syfte

Mitt syfte är att undersöka hur vithet, västerländsk normativ femininitet och klass påverkar mina intervjupersoners liv och orientering. Jag vill också undersöka hur dessa strukturer påverkar kvinnorna utifrån habitus och symboliskt kapital. Jag har valt att intervjua tre svenska kvinnor som emigrerat till Dubai.

1.2 Frågeställningar

Hur beskriver kvinnorna sina egna sociala positioner i Dubai och Sverige?

Hur beskriver och talar kvinnorna om skönhetsideal kopplat till västerländsk normativ femininitet?

På vilka sätt konstrueras olika former av kapital i kvinnornas berättelser?

1.3 Dubai i korthet

Dubai är en av de sju Förenade Arabemiraten och bildade denna koalition år 1971. I Dubai bor det cirka 1,4 miljoner invånare och hade år 2012 sex miljoner besökare och enligt svenska ambassaden i Abu Dhabi bor det 2000 svenskar i Förenade Arabemiraten och $\frac{3}{4}$ av dem är bosatta i Dubai. Enbart 20% som bor i Dubai är emiriter och genom detta också medborgare, resten av invånarna är gästarbetare från andra länder såsom Indien, Filipinerna, och även Sverige. Vissa siffror visar även att Dubais befolkning består till $\frac{3}{4}$ av män, detta på grund av att många av gästarbetarna i Dubai är män. Dubais ekonomi bygger till stor del på olja, handel, finansiella tjänster och turism. Förenade Arabemiraten är en förbundsstat där de sju emiraten har Emirer som statschefer. Titeln är ärftlig och AF kan därför ses som en monarki eller en absolut monarki, de sju emiraten kallas för delstater. Dubai är ett muslimskt emirat som tillämpar sharia-lagar. I Dubai finns det inte heller någon inkomstskatt.

1.4 Teoretiska utgångspunkter och begrepp

För att göra en analys som är flerdimensionell och på bästa sätt hjälper mig att undersöka mitt valda ämne behövs flera olika begrepp och teorier. Dessa är postkolonial teori och dess feministiska kritisk, kritiska ras och vithetsstudier, samt feministiska tolkningar av Pierre Bourdieus teorier om habitus och olika former av kapital.

1.4.1 Det koloniala arvet

När Edward Saids verk Orientalism kom 1978 fick den massivt genomslag. Boken kan ses som en form av historieexposé och visar hur orientalism som begrepp och akademiskt ämne har växt fram men också kritiserats. Boken har fått kritik av feministiska tänkare då den saknar ett intersektionellt perspektiv dock anser jag att det finns resonemang som är värda att lyfta men också komplettera. Said skriver bland annat att vi som definierar oss som västerlänningar eller européer enbart kan definiera oss själva och vår egen identitet genom att

sätta vår del av världen i kontrast till en annan del av världen. Genom konstruktionen av västvärlden som upptäcksresande och erövrande upptäcker också vi sanningen om världen och andra människor och vår tolkning av andra människor är den sanna och också vetenskapligt bevisad. För att exemplifiera detta visar Said hur antropologen Levi-Strauss rasifierar och exotifierar andra folkgrupper i världen utan att reflektera över sin egen position som forskare och vit man. Dessa andrefierande kategorier är också hierarkiska och sätts i motsats till vad västvärlden inte är såsom ”barbariskt”, ”vilt” ”exotiskt” och så vidare. Said kopplar denna form av självdefinition med en metafor om ”rummet poetik” och hur ett hus kan kännas tryggt, hemlighetsfullt och intimt och att denna känsla oavsett verklig eller inbillad bygger på *erfarenhet* av huset, men att denna känsla är konstruerad och bygger inte på huset i sig. (Said 2000 s.145-166) Detta skriver även Sara Ahmed om i *The phenomenology of whiteness* och visar på hur viktigt det är att vithet som osynlig norm bör problematiseras. Hon menar att vithet är något som är materiellt och levtt, en typ av orientering. Den egna startpunkten börjar från kroppen och brer ut sig över världen och vissa handlingsscheman blir bekanta och vissa saker blir då inom vårt räckhåll och andra saker blir kvar i bakgrunden. (Ahmed 2007 s.150-153) Denna metafor innebär att kroppslig orientering blir riktlinjer som vi följer och som orienterar oss, vissa saker blir nåbara och andra inte. Detta vill jag titta närmare på med hjälp av mina intervjupersoners berättelser, men också hur fysiska kroppar tar plats, då objektivisering och subjektivisering sker i relation till en mänsklig kropp. I min frågelista finns frågor som rör kvinnornas tankar kring sina egna positioner, hur de talar om sig själva och andra, hur de ser på ett liv i Dubai kontra ett liv i Sverige. Jag har framför allt analyserat *hur* de talar om sig själva, sina upplevelser och hur de ser på människor i sin omgivning med just handlingsscheman och orientering i fokus.

1.4.2 Vithet som orientering

Vidare tolkar Ahmed Fanon som menar att det inte räcker att se till det kroppsliga handlingsschemat utan vi måste se till ett ”historiskt rasmässigt schema”. Världen har på grund av den koloniala historien gjorts vit, en plats där vita kroppar känner sig hemma, men då kroppsschemat redan är rasifierat blir kroppar som inte passerar som vita märkta som annorlunda. Ahmed menar inte att vithet är ett nåbart ting utan en form av orientering, också ur ett globalt perspektiv, att världen också ärvs som boplats och att kroppars möjlighet till orientering påverkar hur och var vi kan nå i världen. Om vithet är en bekant boplats påverkar det också hur vi ser på vår plats i världen. Vithet blir ett kännetecken, familjemässig och kan

ses som en delad boplats där saker är organiserade på ett visst sätt. (Ahmed 2007 s. 152-160) Catrin Lundström skriver i artikeln *White ethnography* i Nora kring problematiken och privilegierna med att passera som vit när man intervjuar andra vita kvinnor. Hon skriver hur vithet och andra kategorier görs diskursivt och hur man får tillgång till vissa fält och berättelser genom dessa kategorier. Lundström visar dock på något mycket viktigt, att andra former av kapital spelar in i diskurser och i konstruktionen av vithet. Klass är till exempel en kategori som gör att trots att Lundström passerar som vit, inte riktigt passar in med dem svensk/amerikanska kvinnorna hon intervjuar då de har en annan form av kapital som är kopplat till klass vilket också ger den tillgång till vissa fält. Hon använder sig av två begrepp i samma artikel som jag finner mycket användbara, *att passera*, och *att göra likhet*. Hon menar att för att få tillgång till vissa sociala fält måste man göra vissa normativa kategorier, och göra likhet för att passa in i vissa sociala grupper eller kategorier. (Lundström 2010 s.71-73)

1.4.3 Habitus och kapital genom Bourdieu

Oskar Engdahl och Bengt Larsson beskriver i sin bok *Sociologiska perspektiv* att Bourdieu bland annat använder tre olika nyckelbegrepp för att analysera hur samhället är uppbyggt och hur det fungerar. Dessa tre är fält, kapital och habitus. Jag kommer fokusera på kapital och habitus då dessa kompletterar min analys. Engdahl och Larsson skriver dock att ett socialt fält kan ses som en spelplan med regler som sätter ramarna för ett ”bestämt socialt spel” och för att kunna spela detta spel måste du bli erkänd genom att ha vissa resurser, dessa resurser kallas för kapital. *Socialt kapital* kan ses som det personliga nätverket och sociala kontakter, dessa innefattar också familjeband och grupptillhörighet. *Symboliskt kapital* kan ses som ”osynliga resurser” och enligt Bourdieu är denna kapitalform av störst betydelse i det moderna samhället. Det symboliska kapitalet är dock svårdefinierat och kan också innefatta *förmågan att tolka* andras former av kapital.

Habitus bör sättas i samband med det sociala och symboliska kapitalet då habitus syftar till de positioner och ordningar vi människor håller över tid, både kroppsligt och mentalt. Habitus liksom symboliskt kapital kan ses som en tyst kunskap och gör oss bekanta med olika typer av miljöer, man får en ”känsla för spelet och dess regler” och har också ett handlingschema för att röra sig i dessa miljöer. (Engdahl, Larsson 2011 s. 227-251) Bourdieu har dock kommit att bli mycket kritiserad men också omarbetad av feministiska tänkare. I antologin *Feminism after Bourdieu* skriver Adkins och Skeggs att man måste köna Bourdieus teorier, genus kan

inte ses som en enskild kategori eller ett kapital utan skär igenom alla sfärer både vertikalt och horisontellt. Detta betyder att genus orienteras hierarkiskt. De menar också att vi måste se att kapital och habitus tar kropp, och analysera dem därefter. I och med detta måste habitus och kapital också få en historisk kontext. Skeggs tolkar om Bourdieu då han menar att genus(kön) är en form av universellt kapital. Skeggs menar också att genus måste ses som ett asymmetriskt kapital då femininitet inte är symboliskt dominant. Hon lyfter också att på grund av kvinnors ökande transcendens har arbetsmarknaden blivit ”feminiserad”, dock är det en klassificerad form av femininitet som inte alla kvinnor har tillgång till. Adkins skriver att habitus är könat, och att de feminina habituset har gått från privata till offentliga sfärer. Detta gör att har kvinnor större rörelsefrihet men Adkins menar att detta inte kan ses som *riktig* frihet då den i grunden är konstruerad och förutsätter att du erhåller denna form av kapital. (Adkins 2006 s.19-35) Lawler menar vidare i sitt bidrag att kön, klass, identitet och sexualitet och etnicitet märks genom och i habitus och att detta gör att alla habitus inte är ”värda lika mycket” då du har mer eller mindre tillgång till olika fält. Dessa kapital är också hierarkiska och bör ses som vertikala och inte horisontella. Dessa begrepp är användbara men som nämna teoretiker visar är det viktigt att arbeta om dem och se dem utifrån ett intersektionellt perspektiv.(Skeggs 2004 s. 10-24)

Habitus är något som även Sara Ahmed talar om i boken *Strange Encounters*. Igenkänning av andra är central för subjektsskapande och att vissa kroppar blir *igenkända som främmande*. Hon analyserar också hur sociala rum blir arenor av igenkännande och främmandegörande. Ahmed kopplar dessa arenor och subjektsskapande till konstruktionen av *habitus*, Habitus kan ses som ett handlingschema, det vill säga vad som vid tidig ålder görs bekant och familjärt och vad som känns igen som främmande. Ahmed visar också genom sina berättelser hur vita kroppar tar avstånd från dem som *känns igen som främmande kroppar*. Hon menar att subjektivitet och identitet inte kan separeras från specifika former av förkroppsligande. Hon menar också att kvinnors ökande transcendens i världen och inträdet på fler arbetsarenor har lett till en ”feminisering” av det offentliga rummet vilket också visar att igenkännandet av andra kroppar är i allra högsta grad är könat.(Ahmed 2000 s. 19-50)

1.4.4 Genus, klass och vithet

För att ytterligare problematisera och lyfta vilken inverkan vithet har för erfarenheter och orientering i människors vardag vill jag titta på ytterligare en infallsvinkel, genus, klass och

vithet. Detta för att dessa socialt konstruerade kategorier i allra högsta grad påverkar våra liv, hur vår identitet konstrueras och med vilka föreställningar vi orienterar oss genom livet. Jag vill lyfta begreppet *normativ vit femininitet* och hur den kan hjälpa mig att se på genus, klass och vithet. Katy Deliofsky skriver i sin artikel *Normative white femininity* att heterosexuell normativitet handlar om vit patriarkal produktion av feminina ideal, med andra ord finns det en rasifieringsdimension i konstruktionen av feminint normativt genus (Deliofsky 2008 s. 48-50). Denna vita patriarkala produktionen av dessa ideal skapar inte bara obligatorisk heterosexualitet där vita män objektifierar kvinnor utan också en vit heterosexualitet, vita normativa kvinnor skall också tillfredsställa den vita heterosexuella mannens behov. Detta på grund av att denna form av ideal är skapade i en europeisk imperialistisk och kolonial kontext. Deliofsky menar alltså att denna normativa femininitet bara är nåbar för kvinnor som passerar som vita, och att vara vacker blir då synonymt med att vara vit. Hon menar också att denna konstruktion av skönhet innehåller moment av självkontroll, Deliofsky hänvisar till Susan Bordo som kopplar denna självkontroll till Foucaults teori om självövervakning. Den västerländskt kulturellt konstruerade bilden av vad en kvinna skall vara handlar till stor del om kroppskontroll då diet och träning och en viss typ av mode är vad alla modemagasin propagerar för. Jakten på dessa ideal skapar självförakt och självtuktning hos kvinnor som omedvetet eller medvetet jagar dem och detta leder till behovet att konstant kontrollera sina kroppar för att passa in. (Deliofsky 2008 s-51-55)

Lundström skriver om samma fenomen när hon intervjuar latinamerikanska unga tjejer om ideal och sexualitet. Vithetskonstruktionen är normativ och också naturliggjord och femininiteten kan ses som en kulturell diskurs där det finns två ytterlighetspositioner. Madonnan och horan, Lundström skriver att positionen som madonnan inte är tillgänglig för rasifierade kvinnor. Femininitet, respektabilitet och klass blir kulturella kapital förkroppsligade och också en maktresurs då man har chans att passera i vissa kategorier och fält. (Lundström 2009 s.300-305) Frankenberg skriver dock att vithet inte är av "transhistorisk essens" utan en produkt av lokala, regionala, nationella och globala relationer i dåtid och nutid. Vithet måste ses som relationellt och levs inte bara på ett sätt. (Frankenberg 2005 s.20-22)

Med hjälp av dessa olika teoretiska perspektiv och begrepp har jag gjort en kvalitativ intervjustudie. Jag vill försöka visa hur dessa olika strukturer är internaliserade i mänskliga kroppar. Dessa strukturer och diskurser är enligt min mening ingenting som existerar över

eller runt oss, de internaliseras och blir en del av oss, då våra kroppar tar plats i världen och blir objektifierade och subjektifierade utifrån olika diskurser och positioner. Jag har i denna studie undersökt hur man kan läsa habitus och kvinnornas olika orientering men även hur vithet kan ses som en form av symboliskt kapital kopplat till genus och klass. Fokus ligger på hur mina intervjupersoner talar om sina liv och erfarenheter, detta för att synliggöra hur vithet och nämnda strukturer påverkar hur de organiserar sina liv och hur de ser på sig själva och andra människor.

1.4.5 En forskningsöversikt

Många teoretiker i andra delar av världen har längre problematiserat synen på ras och vithet men det är också viktigt att undersöka den specifika svenska kontexten då koloniala historier ser olika ut. Hübinette kartlägger i sitt antologibidrag "Words that wound" i boken *Whiteness and postcolonialism in the Nordic region* hur den svenska diskursen kring vithet, rasifiering och nationsskapande ser ut utifrån vår historia genom de Anglo-saxiska språkbruket.

Hübinette gör en fallstudie kring exempel som fått uppmärksamhet i svensk massmedia med rasistiskt innehåll. Hübinette menar att svenskar har genom historien haft en vit identitet, att vara svensk är att vara vit och han menar att Sverige är helt oförmögen att se sin egen koloniala och rasistiska historia. Han konstruerar begreppet vit melankoli utifrån det brittiska begreppet postkolonial melankoli som beskriver hur det brittiska imperiet saknar den stormakt man en gång var. Jag anser att det är viktigt att kritiskt granska vårt språkbruk då det säger mycket om hur och vilka diskurser vi förhåller till, hur och vad vi talar om och på vilka sätt. Man bör därför också se språkanvändandet utifrån en historisk kontext precis som Hübinette skriver men för att på ett intersektionellt plan kunna analysera hur vi talar om vissa fenomen såsom rasifiering måste man också se till andra faktorer såsom genus och också klass.

(Hübinette 2012 s.43-56)

I min analys ligger därför ett stort fokus på hur intervjupersonerna talar om specifika fenomen, vilka begrepp de använder och vilken mening dessa begrepp och ord har utifrån ett kolonialt perspektiv men också ifrån normativ västerländsk femininitet, habitus och kapital. Jag har ett intresse av att lyfta hur språket men också hur fysiska kroppar påverkar hur kvinnorna talar om sina liv utifrån sin specifika position som unga kvinnor som lever i Dubai och som kan passera som vita men också som både svenska och västerländska.

Hübinette skriver i *Om ras och vithet i det samtida Sverige* hur begreppen ras och vithet blev så kallade tvillingbegrepp men det är viktigt att komma ihåg att de har uppkommit ur olika kontext och att man inte heller bör se dem som samma typ av studier. Critical race theory eller kritiska rasstudier uppkom under 1980-talet av forskare i USA som uppmärksammade faktumet att trots nya diskrimineringslagar i landet förändrade inte detta de rasbaserade ojämlikheterna i det amerikanska samhället. Kritiska rasstudier används för att problematisera rasifiering och rasism medan kritiska vithetsstudier har som syfte att problematisera vithet som norm. (Hübinette 2012 s 11-20.) Ylva Habel skriver i sitt antologibidrag i samma bok om problematiken med att vi idag hävdar att vi går mot ett *postracistiskt* samhälle. Habel menar att detta är problematiskt då vi inte i närhet vet allt vi behöver veta om rasism och vithet i en svensk kontext. Detta exemplifierar hon med Fredrik Reinfeldt uttalande om att ”etniska svenskar mitt i livet” inte har problem med arbetslöshet i Sverige idag. Jag menar precis som hon att vi måste problematisera den vita utblickspositionen och den vita heterosexuella medelklassmannen som norm. Kritiska ras och vithetsstudier kan ses som ett tvärvetenskapligt fält. Vithet, rasifiering och rasism kan inte ses som enskilda fenomen fristående från andra maktstrukturer, såsom kön, ålder och sexualitet. (Habel 2012 s50-55.) Jag precis som Habel och andra teoretiker vill analysera och problematisera dessa normativa perspektiv och utblickspositioner. Det är också därför genusvetenskapliga perspektiv är passande för denna studie då genusvetenskapens ambition är att vara intersektionell och lyfta olika maktstrukturer för att få en bredare bild av hur och varför vissa maktstrukturer tar form.

Rasifiering och vithet har blivit analyserat utifrån många teoretiska perspektiv och metoder, från Lacans psykoanalys till kvalitativa djupintervjuer. Kalpana Seshadri-Crooks ställer i sin analys av rasifiering och vithet genom Lacan frågan ”Varför försvinner inte ras om alla tror att det är en social konstruktion”? Seshadri-Crooks använder sig av Lacans psykoanalytisk teori om subjektskapade och obligatorisk heterosexualitet för att förstå vithet och ras. Hon menar att det egna subjektet skapas genom fantasibilden om en helhet. Hon menar att rasskillnader kompenserar för sexualitetens misslyckande i kommunikation, att sexualitet saknar en signifikant och att vithet då fungerar som en mästersignifikant för att konstruera människors helhet. Hon menar att ras och vithet måste ses som symboliska positioner men också någonting som tar kropp och görs. (Seshadri-Crooks 2000 s. 10-55) Min analys ligger inte på ett psykoanalytiskt plan men det finns vissa tankar i Seshadri-Crooks analys som är intressanta. Tanken om det hela subjektet och hur detta bidrar till rasifieringsprocesser. Även tanken om vithet som en mästersignifikant är något som jag vill lyfta i min analys men utifrån

ett sociologiskt perspektiv. Jag anser att kapital och habitus är mer passande för denna analys då den sociala konstruktionen av hierarkiska kategorier inkluderar symboliskt kapital där vithet bör ses som en form av habitus och även kapital.

Min ingångspunkt är att undersöka hur kvinnor som emigrerat till Dubai lever och berättar om sina liv, hur de tolkar specifika händelser och hur de tänker kring sig själva och människor i deras omgivning. Jag undersöker i denna uppsats hur vithet kan verka som en form av symboliskt kapital, men att det också måste ses i relation till genus och klass. Jag tror också att det finns diskurser, strukturer och föreställningar som förenar dem, och som skiljer dem åt. Dessa kan vara både ur ett svenskt perspektiv då kvinnorna delar en viss bakgrund men också ur ett större perspektiv som överskrider tankar om "Sverige". Och det är viktigt och intressant att undersöka dessa med valda teorier och perspektiv.

1.4.6 Metod, metodologi och material

Man gör alltid sanningsanspråk när man studerar generella och specifika fenomen, men jag vill att den version av verkligheten jag producerar i denna text skall vara och situerad och förstådd utifrån sin specifika kontext. Detta är något som Donna Haraway talar om i artikeln *Situated knowleges*, världsomfattande sanningsanspråk är inte någonting jag är ute efter och är inte heller möjliga. Jag anser därför att en kvalitativ intervjustudie med en litet antal deltagare är mer intressant för analys i detta arbete. Detta för att upplevelser, känslor, tankar, kännande kroppar inte är någonting man kan studera kvantitativt. Då jag som vit, ung och medelklasskvinna har intervjuat och studerat vita kvinnors levda liv i Dubai vill jag aktivt kunna förhålla mig till det som sägs i materialet. Jag anser att strukturer och maktrelationer som påverkar människor på individnivå, hur vi organiserar och uppfattar våra liv och positioner i olika kulturella kontexter med fördel kan studeras kvalitativt. Detta för att hur människor uppfattar sig själva och andra, säger mycket om hur världen är befattad i ett större perspektiv.

Fenomenologin som filosofi grundades omkring 1900 och har utvecklats av många olika tänkare, bland andra Husserl och Sartre och behandlar den mänskliga livsvärlden, medvetandet och upplevelsen. Fenomenologin har används av antropologer och sociologer för etnometodologiska studier och kan användas för att förstå sociala fenomen utifrån aktörers egen uppfattning av den sociala världen. Den har också kommit att inkludera människans

kropp och handlande i en historisk kontext. Den kvalitativa intervjuemetoden har varit ett sätt att närma sig denna filosofi, Steinar Kvale och Svend Brinkmann menar att det finns tolv aspekter av den kvalitativa forskningsintervjun. Min ambition är att fokusera på mening, det vill säga en önskan om att tolka meningen hos centrala teman i intervjupersonens livsvärld, vad som sägs och hur det sägs. Det specifika är innebär att fokusera på specifika situationer och handlingssekvenser hos intervjupersonen. Jag har försökt att hålla en medveten naivitet och vara öppen för oväntade vändningar och teman, men också mångtydlighet. Det vill säga att människors uttalanden kan spegla motsägelser och dubbelhet, något som jag tror är viktigt att lyfta då jag anser det vara problematiskt att se människor som en fast helhet som handlar därefter. Jag anser också precis som Kvale och Brinkmann beskriver i *Den kvalitativa forskningsintervjun* att kunskap är en produktion, och inte något man går ut och observerar i världen, kunskap görs alltid utifrån sociala och kulturella kontexter och positioner. Kunskap är även relationell och skapas inte utav en människa utan i samspel med andra, i detta fall med hjälp av en frågelista som besvaras av mina intervjupersoner. Min förhoppning är även att denna kunskap också förblir människors individuella berättelser, och att jag har lyckats skriva fram människors levda liv och göra dem rättvisa. (Kvale, Brinkmann 2009 s.41-63)

1.4.7 Metod och urval

Jag har konstruerat en frågelista med 20 frågor och skickat via mail till intervjudeltagarna. Att göra intervjuerna via mail är också en aktiv avgränsning då intervjuer och inspelningar via skype är mycket svårare att göra då alla kanske inte har obehindrad tillgång till internetuppkoppling, och att boka ett möte när båda kan skypa är svårt. Kvinnorna är valda utifrån vissa kriterier, de identifierar sig som svenska, de är mellan 20 och 30 år gamla, de är födda och uppvuxna i Sverige och numera bosatta i Dubai.

1.4.8 Avgränsningar

Det fanns vissa val och avgränsningar jag var tvungen att göra för att kunna genomföra min studie, dels var jag tvungen att hitta unga kvinnor som bor i Dubai och de behövde också kunna passera som vita eller svenska, och detta lyfter en viktig fråga, vad är svenskhet? Och hur definierar man vithet? Det kan vara svårt att hålla information hemlig via internet och sociala medier så jag behövde vara extra aktsam för att kunna hålla informanternas identiteter skyddade. Då konstruktion av vithet är det jag vill undersöka behövde jag ha intervjupersoner som passade i denna kategori. Detta var för mig en problematisk avgränsning att behöva göra

då jag på samma gång reproducerar strukturer jag vill undersöka och kritisera. Vithet blev alltså en avgränsning jag aktivt var tvungen att göra för att kunna genomföra min studie. Att enbart intervjua kvinnor som passerar som vita är både förenklande och försvårande för min studie. Jag tror inte att det finns något essentiellt i socialt konstruerade kategorier men tror jag att dessa sociala konstruktioner påverkar våra liv. Min egen position påverkar naturligtvis resultatet i min studie, dels för att jag har passerat som vit hela mitt liv, för att jag passerar som kvinna men också på grund av vilka frågor jag ställer till mina informanter, vad jag vill undersöka är därför påverkat av min egen kontext.

Jag ser på den skrivande formen som en identitetskonstruktion i sig, vad kvinnorna väljer att lyfta fram och berätta om, vad de inte reflekterar kring och hur de talar om sig själva och människor i sin närhet. Att svara på intervjufrågor via mail är en annan sak än att svara på frågor och interagera med en levande person, en kropp, i samma rum. Man har chans att censurera sig själv, och detta vill jag undvika då jag uppfattar första respons som något spontant och genuint. Jag tänker dock utgå ifrån att även det som inte sägs i dessa intervjuer kan vara av betydelse, det vill säga även det kvinnorna väljer att inte belysa eller lyfta som relevant kan vara precis det jag vill lyfta och analysera. Kvinnorna jag intervjuat är mellan 20 och 30 år gamla, alltså en tämligen snäv åldersgrupp. Alla är födda och uppvuxna i Sverige, några av dem har dock bott utomlands under många år. De tre kvinnorna har bott i Dubai under olika långa perioder och som mest fyra år. Då kvinnorna är relativt unga och inte har bott i Dubai majoriteten av sina liv utgår jag ifrån att detta påverkar hur de ser på sig själva och sina liv.

1.4.9 Metodens etik och reflektioner

Att göra en intervjustudie över internet skiljer sig på många sätt ifrån att göra en studie där man möts och interagerar med varandra kroppsligt och befinner sig i samma rum. Jag hade kanske också fått en annan bild av dem beroende på var intervjuen tog plats, hade jag blivit hembjuden till dem hade jag fått andra intryck och kanske annan information om dem. Var och hur en intervju tar plats är avgörande för vilken typ av berättelser man får ta del av. Man kan läsa av varandras kroppspråk, uppfatta om det är något som är känslomässigt jobbigt eller berörande, ilska, och andra känslor som inte framgår i intervjuerna. Men det finns fortfarande etiska dilemman som jag har brottats med under materialinsamlingens gång. Jag måste till exempel förhålla mig till det faktum att jag vill problematisera en position som även jag har

tillgång till, att kunna passera som vit. Jag har även på grund av min egen historia den så kallade vita utblickspositionen och detta påverkar vad jag finner intressant i intervjupersonernas berättelser och vilka perspektiv jag väljer att belysa.

Jag har tagit kontakt med samtliga av mina informanter via det sociala nätverket Facebook och har fått tips av bekanta att dessa kvinnor numera bor i Dubai. Det är också svårare att hålla information hemlig på internet såsom intervjuaren och namn. Jag utgick ifrån att ingenting är hemligt så länge det finns i ”cyberspace” och raderade därför alla mail från inkorg och andra kommunikationsmedel. För att göra kvinnornas medverkan anonym så raderade jag frågorna så fort de skickats och också ändrat namn som nämns i materialet så fort jag läst igenom materialet. Att ställa intervjufrågor är komplicerat på många olika sätt, vad vill jag veta? Hur skall jag fråga detta? Vad är relevant? Kan frågorna vara kränkande, privata eller svåra? Vad antar jag mig veta redan innan jag ställer vissa frågor?

Representation är något som är svårt att förhålla sig till då det i många fall är en fråga om en slags dubbel representation. Jag har valt att intervjua svenska kvinnor som emigrerat till Dubai och med andra ord kommer jag också att tolka deras uppfattningar, tankar och känslor. Dessutom har dessa kvinnor berättelser som inte bara innefattar dem själva utan också människor som lever i samma emirat. Då fördomar kan vara något som intervjuerna behandlar måste jag också förhålla mig till hur människor som framträder i materialet blir representerade då de inte har en egen röst. Jag var tvungen att ställa mig frågan om tankar som kan kännas kränkande för någon som läser dem bör visas i analysen (eller intervjumaterialet). Detta känns svårt och problemfyllt, men å andra sidan måste denna typ av studier kunna genomföras och så länge jag hela tiden förhåller mig till mig själv och de material jag bearbetar hoppas jag kunna tillföra något inom detta fält. Intervjuerna är som tidigare nämnts gjorda över internet, men detta betyder inte att det inte finns en maktrelation mellan mig som intervjuare och dem som intervjupersoner. Även om kvinnorna har ställt upp frivilligt är det jag som har tolkningsföreträde. Intervjuerna sker inte heller i ett socialt eller kulturellt vakuum för även om vi inte interagerar med varandra kroppsligt så sker ändå social interaktion och tolkning av varandra. Då jag hittade dessa kvinnor via Facebook så har de också kunnat undersöka vem jag är, då information är svår att hålla hemlig på Facebook. Intervjupersonerna vet att jag är kvinna och de vet att jag är vit, detta påverkar också hur vi interagerar med varandra om än via mail. Jag har tagit hänsyn till riktlinjerna för god forskningsetik, jag har informerat mina intervjupersoner om att de har rätt till anonymitet, konfidentialitet, och att de fick avbryta medverkan när de ville. (God forskningsetik: 2011) Sekretess är svårare att ge då

intervjupersonernas berättelser används för min analys men jag har gjort avvägningar för vilken typ av material som är etiskt korrekt att använda och vilken information som kan vara känslig för intervjupersonerna. Jag har många gånger under skrivandet gång ställt mig från om jag hade varit bekväm med att intervjupersonerna läste analysen, och det är jag.

1.4.10 Tillvägagångssätt i intervjuerna

Jag ville vara öppen med vad jag är ute efter så att intervjupersonerna inte skulle känna sig lurade eller missrepresenterade i analysen. Frågorna behandlar skillnader eller/och likheter med livet i Dubai och Sverige, hur de uppfattar att de blir bemötta, sociala normer och regler, och hur de tänker kring att vara kvinna och leva i Dubai kontra Sverige. Vilka likheter eller skillnader de upplever i vardagslivet. Jag har konstruerat en frågelista med 20 frågor och alla tre kvinnorna fick svara på samma frågor. Jag har inga utskrivna teman i frågelistan men frågorna följer en typ av kronologisk ordning. Livet innan flytten, den första tiden i Dubai och hur livet för kvinnorna ser ut nu. Frågorna innehåller de teman jag vill analysera. Frågorna tillkommer i bilaga 1 men fler frågor har tillkommit då jag har bett kvinnorna utveckla vissa svar och ställt vissa följdfrågor för att få mer omfattande svar, dessa frågor är inte bifogade i bilaga 1. Frågorna är öppet formulerade med detta menas att de inte går att svara ja eller nej på frågorna. Denna typ av frågor gör att man måste beskriva hur man tänker och vad man menar (Thomsson 2010 s.61-65). Jag har medvetet undvikit att ha med begrepp som vithet, enticitet, kön, andrefiering och liknande, detta för att inte göra specifika antaganden om de strukturer jag vill undersöka. Jag har försökt analysera dessa med hjälp av materialet och de historier kvinnorna berättar.

1.4.11 Tillvägagångssätt i analysen

Min avsikt är inte att göra generaliseringar om människor som valt att emigrera från Sverige till ett annat land. Däremot kan kvinnornas berättelser säga något om vissa strukturer och fenomen som jag har valt för analys då människor organiserar och upplever sina liv utefter specifika och generella erfarenheter och uppfattningar. Jag har analyserat materialet utifrån specifika citat som beskriver hur kvinnorna uppfattar sig själva och personer i sin omgivning. Mitt fokus ligger på *hur* kvinnorna har svarat på frågelistan, vilka olika ord och meningar de använder och vilken betydelse dessa ord och tankar kan ha. *Status* är ett begrepp som är återkommande, både i min frågelista och i kvinnornas svar, jag ser status ur ett sociologiskt perspektiv och tolkar också som begreppet status till *kapital*. Som beskrivet i teoriavsnittet finns det olika typer av kapital och beroende på hur kvinnorna talar om status finns det också

flera möjliga tolkningar, hur och när kvinnorna talar om status är avgörande för vilken typ av kapital jag anser att ordet symboliserar. *Ras* och *etnicitet* är begrepp som några av intervjupersonerna använder, detta med avsikten att beskriva hur människor kategoriseras och vilken betydelse som läggs i detta ord, vad är det de försöker beskriva och hur beskriver de det? Jag har försökt analysera vad detta ord innebär utifrån kvinnornas specifika position i relation till hur rasifieringsprocesser kan se ut. Jag tolkar även ras utifrån Ahmeds teorier om vad som kan göras bekant och vad som ses som främmande, och dessa processer sker inte bara kognitivt utan också kroppsligt (Ahmed 2000 s. 55-60). Jag ser inte heller ras som ett enskilt begrepp utan sätter det i samband med termer som ”vi” och ”dem. Respekt är ett annat ord som ofta kommer upp i intervjupersonernas berättelser. Jag ser på begreppet respekt i relation till begreppet *respektabilitet*. respektabilitet är något som bara kan ges om personen som upplever sig bli respekterad har förtjänat det, med andra ord blir respekt en fråga om respektabilitet. Det finns beteenden och egenskaper som är korrekta och de som inte är korrekta, och dessa beteenden anser jag bör ses i relation till vithet, genus och klass.(Lundström 2009 s. 298-303) Jag har försökt ta reda på om kvinnorna anser att de har specifika sociala positioner i Dubai på grund av att de kan passera som vita, svenskar eller västerlänningar och hur de talar om sina positioner. Hur deras sociala situation påverkas av att de är kvinnor, och kan passera som vita, och hur de ser på sin sociala position utifrån klass och om deras klasstillhörighet påverkas av vithet och genus samt hur de ser på andra människor som lever i Dubai.

Jag har tolkat detta material med hjälp av teorier om habitus, kapital, västerländsk femininitet och andrefiering. Detta för att sätta kvinnornas berättelser i ett teoretiskt sammanhang. För att göra analysen mer övergriplig har jag delat in analysen i ett antal teman. Dessa teman knyts an till mitt syfte och mina frågeställningar. Jag kan dock inte analysera dessa frågeställningar helt fristående från varandra då mening, tankar och uppfattningar som uttrycks i materialet går in i varandra och samverkar på ett intersektionellt plan. Olika maktstrukturer skär in i varandra och är på många sätt beroende av och förutsätter varandra. Citaten jag har valt ut innehåller berättelser om de teman jag vill fokusera på, hur kvinnorna upplever att de blir sedda, hur de ser på andra människor, hur de berättar om specifika händelser som knyter an till vithet, andrefiering, klass och genus.

1.4.12 Presentation av informanter

De tre kvinnorna jag intervjuat har levt i Dubai olika lång tid och planerar att stanna olika lång tid. De bor på olika platser och upplever och tänker olika kring sina liv. De är alla namngiva med pseudonymer och berättar mer eller mindre ingående om de olika frågorna på frågelistan. De är alla kvinnor som lever mycket aktiva liv och ägnar mycket tid åt sina arbeten och verkar ha stora sociala nätverk. Jag kallar kvinnorna för Linnéa, Aida och Sofia.

2 Analys

2.1 Tanken om väst

Linnéa berättar att hon ville börja om och få en nystart och att hennes liv i Sverige var som alla andras men det är tydligt att hon behövde göra en drastisk förändring för att ta sig ur ett förhållande som hon mådde väldigt dåligt av. För henne räckte det dock inte med att byta stad, hon ville ut i världen, bryta sig loss och göra något helt annat. Det är tydligt att Linnéa inte känner sig fysiskt begränsad och att hon har möjligheter att flytta geografiskt utan några problem. Varför Dubai blev platsen hon flyttade till var inte från början självklar, men i citatet nedan beskriver Linnéa att det fanns olika faktorer som fick henne att bestämma sig för Dubai.

Jag visste inte så mycket om UAE och Dubai innan jag flyttade. Min mamma och styvpappa hade sin bröllopsresa i Dubai och det berättade att det var helt underbart. De berättade att det inte alls var som alla andra muslimska länder och att några av världens bästa köpcenter finns där. Sol 365 dagar om året var väl det som avgjorde det hela.

Det som fick Linnéa att ändå välja Dubai var bland annat vädret då det är ett helt annat klimat än Sverige. Men hon beskriver också att Dubai inte uppfattades som *andra* muslimska länder. Vad detta innebär framgår inte i citatet men när hennes familj beskriver Dubai för Linnéa som just annorlunda än andra muslimska länder verkade det i positivt syfte för Linnéa. Jag tolkar Linnéas berättelse som att det är lättare att leva i ett land som inte känns igen som *främmande*. Att Dubai beskrivs som annorlunda från andra muslimska länder kan översättas till att det känns mer som oss, mer hemma och närmare. Inte geografiskt men på andra sätt. Vad detta innebär framgår också i en senare del i intervjun.

Dock visste jag att man inte får gå klädd hur som helst överallt och var lite skeptisk mot tanken av att "täcka" sig i vissa områden och köpcenter. Jag tycker att man får ta seden dit man kommer. I UAE så är religionen Islam och muslimer har ett helt annat tankesätt än vad vi har. I Saudi Arabien t.ex. får kvinnor inte ens köra bil, även västerlänningar som oss måste bara Abaya, (Den svarta klänningen och slöjan som kvinnor bär i Mellanöstern). Dubai är väldigt westernized, dock så är inte alla emirater det.

Det blir tydligt i detta citat att det finns en positionering eller orientering från Linnéas sida. Hon har inga problem med att ta seden dit hon kommer och trivs väldigt bra i Dubai, dock upplever Linnéa att länder skiljer sig i tankesätt, och tar Saudiarabien som exempel på ett ställe som inte tänker ”som oss”. Linnéa skriver att tänka som oss, innebär att tänka västerländskt, men hon sätter inte detta bara i relation till att tänka som svenskar eller västerlänningar utan hon upplever att Dubai tänker och är västerländskt. Hade Dubai inte framträtt som västerländskt i Linnéas ögon kanske hon inte hade trivts på samma sätt. Men vad innebär det då att tänka eller uppleva västerländskhet? Jag anser att denna beskrivning av bekant och främmande har med habitus att göra, vad som är bekant kan bara sättas i samband med tidigare erfarenheter både kognitivt och kroppsligt. Hur man klär sig är något som Linnéa talar om, att täcka eller skyla sig är något som Linnéa inte förknippar med väst men då reglerna inte är lika strikta i Dubai för hur man får klä sig är detta något som Linnéa uppfattar som västerländskt. Att en plats uppfattas som västerländsk blir alltså också en fråga om den fysiska kroppen och vad den får och kan göra, och detta har att göra med Linnéas perception om vad hennes kropp brukar kunna göra, som att köra bil eller klä sig på ett visst sätt. Linnéas uppfattning om västerländskhet är med andra ord kopplad till ett tidigare handlingschema, vad som kan göras bekant och igenkännbart har också att göra med vad den fysiska kroppen är van vid i fråga om handlingsutrymme och det är på grund av dessa orienteringar vi kan uppfatta platser eller saker som bekanta eller främmande. För att få reda på mer om hur Linnéa upplever Dubai och uppfattas av andra frågade jag henne om hon tycker att hon blir behandlad på ett visst sätt på grund av hur hon ser ut.

(Expatriate är i citatet nedanför en förkortning för expatriate och betyder ungefär "utflyttad för att arbeta").

Eftersom vi är fler expats här än Emaratis så tycker jag inte att folk ser på mig som en utomjording. Känner väl mer att jag passar in. Jag var blond när jag först flyttade hit, många av mina svenska vänner frågade jämt om folk inte stirrade ut mig här i arabvärlden men det gjorde dem absolut inte. Det finns så många ryska och europeiska kvinnor här och 99% av dem är blonda. Nu när jag är brunett misstolkar de flesta mig som libanes.

Att något upplevs västerländskt innebär inte bara en viss föreställning om västerländska tankesätt. Västerländskhet blir något kroppsligt och något som tar plats i den sociala verkligheten. Linnéa anser att hon inte blir utstirrad i Dubai, och detta är på grund av att hon inte heller anser sig tillhöra en minoritet. Användandet av begreppet *expat* och *emaratitis* visar att både hon och andra människor som lever i Dubai har en form av uppdelning av invånarna, hon identifierar sig med expatsen och talar om ett *vi*, detta trots att västerlänningar inte tillhör en majoritet av immigranterna (expatsen). Men när hon exemplifierar varför hon inte känner

sig utstirrad är det inte för att hon tolkas som en av alla immigranter, utan för att hon hade blont hår. Detta är väldigt intressant då majoriteten av expats inte är västerländska men det är dem Linnéa refererar till när hon talar om expats. Jag tolkar Linnéas resonemang som en form av dubbel positionering. Hon är en expat, som är en majoritet av befolkningen i Dubai också är, men när hon refererar till expats, så talar hon om de blonda europeiska kvinnorna. Det finns tillräckligt ”många ryska och europeiska kvinnor” där för att Linnéa skall identifiera sig med dem och känna sig som en del av samhället. Linnéa beskriver att hon passerade för att hon var blond. Vithet blir det symboliska kapitalet för att passera obemärkt förbi och inte uppfattas som annorlunda trots att vita människor i Dubai är en minoritet. Linnéa upplever sig som normen och inte som undantaget vilket hon beskriver som positivt. Men hon upplever och ser också västerländskheten då hon delar många sociala rum med människor som hon beskriver som blonda och därför passerar som europeiska eller västerländska. Habitus som beskrivits innan hjälper oss att orientera oss i gamla och nya miljöer och skapar uppfattningar om hur vi skall förhålla oss till nya händelser och platser. Men som jag beskrivit i teoriavsnittet skapas denna typ av orienteringar tidigt i livet och i en specifik kontext, i detta fall en ”svensk” kontext där vita kroppar alltid har tagit upp det största utrymmet. Linnéas uppfattning om vad som är västerländskt sitter inte bara i ett tankesätt utan också socialt kodade kroppar som hon definierar utifrån ett redan format habitus där rasifiering utifrån en vit utblickspunkt redan är konstruerad. Det finns en intressant dubbelhet i detta, Dubai kan som Linnéa skriver uppfattas som annorlunda på grund av andra tankesätt än Sverige eller västvärlden men uppfattas också som västerländskt då vitt kodade kroppar är de som tar upp de sociala rummen. Dubai kan då ses som ”västerländskt” på grund av vissa av sina gästarbetare även om västerlänningar långt ifrån majoriteten av dem. Linnéa har många olika positioneringar. Hon ser sig själv som en medborgare i Dubai, och sätter Dubai i motsats till andra muslimska länder, men vad som är västerländskt för Linnéa är alltså i relation till hennes egen positionering. Men vilka kroppar hon ser och vilken plats de tar påverkar hur hon definierar väst. Hade vita kroppar uppfattats som märkliga eller utstickande hade Dubai kanske inte uppfattats som lika västerländskt. Om Linnéa kan röra sig fritt och obemärkt uppfattar hon det också som att hon är i en del av en västvärld.

Aida har bott i Dubai i nästan ett år, hon har besökt emiratet innan ett flertal gånger och har mycket släkt och vänner som bor där, hon identifierar sig själv som svensk-arabisk och trodde hon skulle trivas väldigt bra i Dubai. Jag frågar henne vad det var med Dubai som lockade till skillnad från andra länder, och hon skriver såhär.

Dubai lockade också eftersom man har hela världens nationaliteter som invånare och jag ville bo och jobba i en av jordens metropoler. Slutligen lockade Dubai eftersom landet reflekterar mig, då det är väldigt "Westernized" och har samtidigt arabiska rötter. Och jag som svensk med arabisk bakgrund kände att det passar mig precis!

Både Linnéa och Aida beskriver Dubai som Westernized, och använder faktiskt exakt samma term. Aida däremot känner en personlig förankring med Dubai och tycker att de påminner om henne själv, västerländsk med arabiska rötter. Vad detta innebär är framgår inte riktigt heller, men precis som med Sofias citat är det något med tanken om det västerländska Dubai som lockar. Aida skriver också att hon vill bo i en stor metropol med hela världens nationaliteter som invånare, det är intressant hur trots att Dubai kan ses som en smältdeg av hela världen så återkommer det västerländska när kvinnorna talar om Dubai. Kan detta ha att göra med att Dubai som självständigt emirat bara är 42 år gammalt och att det har stora rikedomar? Är det tanken på ett nytt land med en sprudlande kapitalistisk ekonomi som får Dubai att framstå som västerländskt eller är det på grund av kvinnornas personliga sociala liv som gör att de ser vissa socialt kodade kroppar och vissa praktiker? Aida har två positioner i sitt resonemang om sig själv, hon är svensk och hon är arabisk, det blir en form av att passera på olika plan. Då västerländskhet är något som värderas som positivt och är eftersträvänsvärt i Dubai får Aida ett bra bemötande, men hon får också ett bra bemötande för att hon talar arabiska och själv har ett arabiskt ursprung. Men de västerländska egenskaperna kvinnorna talar om är som sagt i alla citat mycket diffusa och inte så väl beskrivna, vilket är intressant då de använder samma språk och beskriver Dubai på liknande sätt.

2.2 Syntes

I detta avsnitt har jag tittat närmare på hur kvinnorna talar om Dubai och vilka termer de använder för att beskriva Dubai. Båda kvinnorna beskriver Dubai som "Westernized", eller västerländskt. Denna beskrivning av Dubai tolkar jag som en positionering eller en orientering, vad som kan göras bekant är alltid i relation till tidigare erfarenheter och skapas både i tanke men också i kroppsligt. Linnéa skapar familjaritet genom att tala om kroppen och rörelsefrihet. Resonemanget om kroppar är återkommande och vilka kroppar som tar upp sociala utrymmen är avgörande för huruvida Linnéa känner sig hemma eller inte. Här spelar också förmågan att passera som vit en stor roll, på grund av normaliseringen av vita kroppar upplever Linnéa inte sig som annorlunda eller utstirrad då vita kroppar sällan har varit marginaliserade på grund av den koloniala historien. Att erfara vithet och att ha en vit utblicksposition gör också att trots att vitt kodade kroppar inte är en majoritet i Dubai existerar de i alla sociala utrymmen och påverkar vilka kroppar som görs bekanta för Linnéa.

Aida skapar igenkänning med lite andra verktyg, hon anser att hennes arabiska bakgrund gör att Dubai passar henne perfekt. Hon skapar familjaritet genom bakgrund och rötter. Att ha arabiska rötter gör att Aida kan identifiera sig med en plats som Dubai, men också på grund av att hon är västerländsk. Även om Dubai beskrivs som en smältdeg av många olika nationaliteter är det tanken om det västerländska som gör att Dubai som plats känns bekant.

2.3 Att ligga på topp

I frågelistan undrar jag hur kvinnorna fick sina jobb, detta intresserar mig då jag tidigare hört att det är vanligt att man anlitar västerländska tjejer för att komma och jobba i Förenade Arabemiraten.

Jag fick mitt jobb redan i Sverige. Vi fick boende och transport till och från jobbet. Vi bodde i en 4 rums villa med andra svenska tjejer. Vi jobbade på ett svenskt företag och bokade in kunder till The Studio-Företaget dagar, man fick testa på att vara modell för en dag. Om vi hade kull!

Linnéa blev i princip headhuntad för att komma och jobba i Dubai. Hon hade också goda arbetskvalifikationer då hon har haft anställning på företag tidigare men jag reagerar på att personerna som anställdes på företaget i Dubai, enbart var svenska tjejer. Att vara svensk och kvinna verkade till stor fördel för Linnéa för att komma och jobba i Dubai. Det som också är intressant är att företaget är svenskt och arbetar med att ”vanliga” människor skall få pröva på att vara modell för en dag. Linnéas jobb var att hitta och boka in kunder som skulle komma och ta modellbilder på sig själva. Linnéa arbetade alltså som modell på företaget utan bokade in kunder som kom för att bli fotograferade. Dessa olika faktorer sammansatt sätter jag i samband med teorier om västerländsk normativ femininitet. Linnéa är en resurs i detta avseende. Hennes härkomst och kropp blir både ett symboliskt och kulturellt kapital. Att kvinnorna som jobbar i detta företag är svenska och kvinnor säger någonting om företaget, ”här jobbar vi med skönhet”. Företaget som redan fanns i Dubai hade kunnat anställda lokala kvinnor eller män redan bosatta där eller andra immigranter. Istället lotsas fyra svenska tjejer ner för att jobba med en typ av modellverksamhet. Jag tycker att detta säger något om vilken image företaget vill ha. Kvinnorna i fråga passerar i kategorier om vad som är skönhet och vad som är attraktivt, detta är inte bara femininitet utan också hudfärg. Normen är västerländskt feminin. Jag tolkar det som att företaget importerar vithet, och med detta även ideal. Precis som Kathy Deliovsky skriver så är det viktigt att undersöka vilken typ av skönhet det är man reproducerar och vilken typ av skönhet som får ta plats i samhället och massmedia. Det blir då tydligt vilka typ av ideal detta företag reproducerar: feminina vita ideal. Jag vill

inte lägga denna analys på individnivå. Kvinnorna i fråga flyttar, får jobb och lever sina liv. Men citatet säger något om företagets värderingar som jag inte tror ligger på individnivå. Vithet och femininitet är i detta fall något åtråvärt och något som företaget vill sprida. Att företaget inte anställer lokala kvinnor eller andra expats är på grund av vad rasifieringsprocesser gör med synen på vad som är vackert. Som jag beskrivit ovan kan inte alla kvinnor passera i kategorier för normativ skönhet då denna skönhet är kodad vit. Att kvinnorna passerar som vita påverkar oundvikligen vilken typ av jobb de får och vilken typ av liv de lever. De bor med andra vita kvinnor och lotsas fram och tillbaka från sitt jobb.

Sofia har bott i Dubai i två år och studerar på ett universitet, hon älskar att resa och har besökt många platser. Sofias svar är mycket kortare än Linnéas men upplevelser och tankar framkommer ändå tydligt och Sofia har starka uppfattningar om vilka positioner som har hög status i Dubai och vilka som inte har det. Jag frågar henne hur hon bemöter och bemöts av andra människor som lever i Dubai.

Aldrig sett så mycket rasism i hela mitt liv som i Dubai, här handlar allt vart ifrån du kommer och vilken hudfärg du har. Jag kommer från Sverige, så är topp 4 bästa nationaliteterna. Blir bara bemött bra.

Sofia beskriver i sin intervju att hon blir upprörd då hon uppfattar att det finns rasism i Dubai, men det intressanta är att hon så tydligt ser sitt eget symboliska och kulturella kapital. Hon är väl medveten om, och uppfattar själv att hennes härkomst ger henne fördelar. Att vara svensk är att vara på plats ”topp fyra i nationaliteter”. Hon anser att hennes härkomst inte gör henne osynlig eller ”passar” in, som Linnéa upplever, utan att vara svensk är snarare något som sticker ut och är positivt. Även om de två kvinnorna talar på olika sätt beskriver de samma fenomen, att passera som vit är att vara på topp. Båda kvinnorna beskriver att de var oroliga för hur livet skulle bli då de hade förutfattade meningar om Dubai. Men båda kvinnorna är medvetna om att de har ett starkt symboliskt kapital, som gör att de känner sig säkra i sin sociala position i Dubai. Men att passera som vit blir inte bara en osynlig resurs i form av symboliskt kapital, utan i allra högsta grad något de talar om med ord och brukar aktivt genom sina kroppar. Att vithet blir en maktresurs är inte heller något som enbart vita människor delar med andra vita människor utan tvärt om, det behövs rasifierade kroppar för att vithet skall existera. Den (o)synliga normen var inte något hon tog med sig från en svensk kontext och applicerade på människor som lever i Dubai. Den fanns redan där, som en historia som redan var berättad, ett (o)synligt arv som människor aktivt förhåller sig till och som tydligt organiserar människor på hierarkiska sätt. Rasifieringsprocesser kan ha olika innebörd

för olika människor, Linnéa blir otroligt illa berörd av att ”ras” har olika status och de framkommer i citatet nedan.

Tyvärr så är UAE väldigt rasistiskt om man kan säga så. Det finns t.ex. väldigt mycket Indier, Pakistanier och Filipinos här. Indier och Pakistanier jobbar mest på byggarbetsplatserna och tjänar ca 1000 kr i månaden. Dom jobbar även som taxichaufförer och de jobbar 12 timmar om dagen, 7 dagar i veckan i ett år innan de får 2 månader ledigt. Filipinos jobbar som servitörer och butiksbiträden. Skulle du till exempel köra på en indier så får du nog betala en summa på 10.000 kronor i skadestånd. Medans du får betala 600.000 kronor och uppåt om du kör på/ ihjäl en Emarati. Min mamma var med om en liten bilolycka i en taxi när hon var här. Polisen tog då chauffören och satte honom i fängelse. Det var sedan upp till min mamma att bestämma om hon ville att de skulle släppa honom eller ge honom ett fängelsestraff. Just för att min mamma är västerländsk och pakistanier inte är värd någonting i deras ögon. Folk har väldigt mycket respekt för Emaratis här.

Linnéa gör i detta citat en väldigt intressant analys av rasism. Hon noterar vem som jobbar var utifrån nationalitet, hur mycket de tjänar och varför det är så. Men när Linnéa organiserar människor på detta sätt gör hon det också i syftet att belysa de orättvisor hon ser i Dubai, och etnicitet är de sätt hon ser att människor bedömer varandra utifrån. Citatet visar också vilka kroppar det är som har tolkningsföreträde i Dubai. Hon beskriver sin mors bilolycka och vilka konsekvenser den fick för personen som körde på henne. Dock avslutar hon citatet med att ”människor har mycket respekt för emaratis”, inte ”människor har mycket respekt för västerlänningar” vilket är intressant då hennes mor är västerländsk, vilket visar på hur den vita utblickspositionen inte alltid är synlig för en själv, det var inte en emarati som mannen körde på utan en västerländsk kvinna. Incidenten med bilolyckan och den segregerade arbetsmarknaden visar också hur rasifiering blir mer än symboliska processer utan också hierarkiskt ordnade kroppar som organiseras och existerar på olika platser. Linnéa har själv tillgång till alla dessa platser då hon kan röra sig fritt i Dubai, hon passerar och anses ha kapital som ger henne ett visst värde, men detta gör också att hon ser andra människor som inte har tillgång till dessa rum och det berör henne.

2.4 Syntes

I denna del av analysen har jag försökt lyfta hur kvinnorna jag intervjuat ser på Dubai, västerländskhet, och hur man genom språket och fysiska kroppar konstruerar människor och plaster som bekanta och främmande. Detta har jag analyserat med hjälp av sociologiska och genusvetenskapliga perspektiv som lyfter hur vithet kan sättas i samband med konstruktionen av symboliskt kapital. Det symboliska kapitalet kan som i tidigare avsnitt innefatta olika saker, men i denna analys framgår det att vithet och västerländsk normativ femininitet kan i olika situationer fungera som kapital för dessa kvinnor i Dubai. Analysen visar också att

rasifierade kroppar existerar på olika hierarkiska platser i samhället. Dessa kroppar är också könade, enticitet och genus kan därför inte ses som horisontella kategorier utan är vertikala. Sofias citat visar också att även om hon från början inte var bekant med dessa hierarkiska kategorier har hon numera erfarenhet av vad hennes position som vit kvinna kan ge henne för fördelar, och precis som Lundström skriver är det tydligt att det behövs rasifierade kroppar för att ideal om vithet skall kunna existera.

I kommande del av analysen lägger jag fokus på de citat som behandlar normativa skönhetsideal och hur kvinnorna talar om dessa och vilka tankar de har kring olika former av ideal och normer.

2.5 ”Man går knappt ut på restauranger och klubbar utan högklackade skor”

Skönhetsideal, kvinnor och män var något jag diskuterade med kvinnorna och som de hade många tankar kring. Linnéa tycker att hon blir bättre behandlad i Dubai än i Sverige, och att män i Dubai är mer mogna på vissa sätt.

Jag tycker faktiskt att jag får mer respekt här än i Sverige. I Sverige öppnar inte killar dörrar för tjejer vilket ALLA gör här, vare sig nationalitet så är det som om folk är mer mogna här och vet hur man behandlar en kvinna. Min kille t.ex. behandlar mig som om jag vore hans liv. Han skulle göra allt för att skydda mig. Nu är det kanske jag som tycker att det är annorlunda eftersom jag tidigare blivit illa behandlad men jag tycker att alla mina vänners killar beter sig väldigt annorlunda jämfört med killar i Sverige. Alla i Sverige är så självständiga om man kan säga så. Kvinnor är så feministiska och man ska klara sig själv och inte bli omhändertagen av en man. Kanske är det för att det finns nog 70% män här och 30% kvinnor. Så konkurrensen är hård!

Respekt är något som är viktigt för Linnéa och hon upplever också att hon blir väl behandlad av människor i Dubai, men att bli väl behandlad behöver som för Linnéa inte handla om ”jämställdhet” eller feminism utan att hon känner sig trygg. Jag läser det som att för Linnéa blir feminism någonting som skapar ensamhet. Att klara sig själv behöver inte vara något bra, utan att det ligger en trygghet i att bli omhändertagen. Och att bli omhändertagen blir också en fråga om respekt. Att alla män öppnar dörrar för kvinnor blir en fråga om att bli sedd och bemött, och att bli sedd och erkänd är att bli respekterad. Linnéa beskriver också att nationalitet inte spelar någon roll i frågan om vilka män som behandlar kvinnor väl. Männerna över lag behandlar kvinnor bättre och upplevs av Linnéa därför mogna. Det handlar alltså inte om en syn på vad respekt och jämställdhet är ur ideologisk synpunkt utan om en högre grad av mognad ur Linnéas perspektiv. Sofia pratar om liknande saker och även hon uppfattar att hon blir bättre behandlad i Dubai och att det nästan bara finns skillnader om man tittar på Dubai kontra Sverige.

Skillnader. Bättre här, men när det kommer till saker som är gjorda för män till exempel, laga ett handfat skulle inte en man ringa och beställa rörmokare. Skulle de knappt bry sig, kvinnan är mer respekterad än mannen men har inte lika mycket att säga till om.

Upplever du att alla kvinnor blir bemötta på samma sätt i Dubai?

Nej beror helt på din ras och religion.

Det finns skillnader men också likheter i Linnéas och Sofias berättelser. Sofia uppfattar att hon blir bättre behandlad här än i Sverige men hon upplever att det finns anledningar till detta. Hon upplever att det beror på ras och religion. Detta betyder också att hon upplever att hon blir bättre behandlad på grund av sin ras och religion. Men hon liksom Linnéa vidhåller att kvinnor blir bättre behandlade men Sofia upplever också att kvinnor är *mer* respekterade men har *mindre* att säga till om. Sofia beskriver att detta har och göra med din ras och religion. Ras blir inte någonting konstruerat eller flytande utan någonting du äger och får status utifrån. Detta anser jag vara en väldigt intressant process, Sofia är medveten om att anledningen till att hon blir väl behandlad är för att hon upplevs som vit, men hon vet också att det är för att hon passerar som en vit kvinna. Hennes position blir stark på grund av två faktorer som *hon upplevs äga*. Hon äger sin ras och hon äger sin kvinnlighet. Hennes kropp blir inte bara symboliskt kodad som kvinnlig eller vit utan hennes kropp känns igen och upplevs också som bekant och korrekt. Den är inte främmande. Inte bara av vissa män, eller vissa nationaliteter, som Linnéa poängterar, utan av män som en form av grupp. Detta tyder på att den patriarkala konstruktionen av normativ vit femininitet som ideal inte är knuten till en viss geografisk plats eller en specifik historisk tid. Åter igen, en historia som redan är skriven och reproduceras av ideal om vad en riktig kvinna är. Detta blir extra tydligt då Sofia beskriver att hur väl du blir behandlad som kvinna är beroende av *vilken ras du bisitter*. Äger du inte rätt, är du inte bekant, kan du inte erkännas på samma sätt. Så hur reproduceras och upphålls dessa ideal och strukturer då?

Vi pratar vidare om skönhetsideal och socialt uteliv och jag är nyfiken på vilka skillnader och likheter det finns med det svenska nattlivet, och även hur skönhetsideal upplevs och hur de påverkar kvinnorna.

Kvinnor är definitivt mer skönhetsfixerade här än i Sverige. Manikyr, pedikyr, massage, spa är mycket billigare här och därför blir det att man går 2-3 gånger i månaden och fixar sitt yttre. Det finns nog en nagelsalong på varje gatuhörn och även skönhetskliniker då många gör skönhetsoperationer, laser etc. Vi har några av världens största köpcentrum så det finns kläder för alla sorters typer av människor. Man går knappt ut på restauranger och klubbar utan högklackade skor.

Skönhet blir alltså en fråga om konsumtion, och visar också på att den är allt annat än naturlig. För att kunna stå för vad skönhet är måste du aktivt konsumera den. Men tanke på var Linnéa berättade i ett tidigare citat sätter jag också denna skönhetskonstruktion i ett klassperspektiv, Sofia och Linnéa har båda beskrivit i sina berättelser att status är delvis beroende av var du kommer ifrån och påverkar också vilken typ av jobb du får. Vem som skall konsumera och reproducera denna form av skönhet blir då också begränsad men skall visas upp i vissa sociala rum såsom restauranger och nattklubbar. Att göra manikyr och göra olika former av skönhetsoperationer visar hur långt en del kvinnor är villiga att gå för att passa in i föreställningarna om vad en riktig kvinna är. Högklackade skor är en vanlig symbol för femininitet och Linnéa berättar att det är sällan man rör sig i vissa sociala rum utan att bära denna symbol då den visar att du äger en form av kapital, feminint kapital. Jag tolkar även detta plagg som en symbol för kroppskontroll, högklackade skor kräver att du aktivt kontrollerar och tänker på varje steg du tar och visar också att du kan behärska detta plagg. Denna berättelse visar också hur kroppskontroll är en stor del av konstruktionen av västerländsk normativ femininitet. Den ständiga självkontroll och också normaliserandet av denna tuktning uppehålls och reproduceras av den ständiga och ökade tillgången av dessa typer av platser, såsom skönhetssalonger. Men varför är dessa kliniker så mycket vanligare än i Sverige? Är det för att det överlag är billigare och fler människor har råd med det eller finns det andra anledningar till att dessa ”trender” är mer lättåtkomliga i Dubai? Jag frågar Sofia om likheter och skillnader i det sociala ”utelivet” i Sverige och i Dubai, hon upplever att det nästan bara finns skillnader och att det är positivt. Hon skriver såhär.

Dubai – Gratis, maxade utgångskläder, champagne, lyx

Sverige – Converse, barhäng, lugnt.

Något som är återkommande i svaren på frågelistan är att utelivet i Dubai är gratis och lyxigt. Converse kontra klackar, barhäng kontra champagne. Då denna form av skönhet inte enbart finns i Dubai utan över stora delar av världen får det mig att tro att handlings-scheman, eller habitus gör det lättare att för både män och kvinnor att reproducera denna typ av ideal. Sofia beskriver att svenskar hänger i barer och har converse, men normativ femininitet existerar här som på vilken annan plats som helst. På grund av att rasifierade normativa ideal är en så pass stor del av och på verkar vår vardag är det kanske enkelt och även njutningsfullt för Sofia i detta fall att implementera dem. Detta också på grund av att de finns viss symboliskt makt med att uttrycka dem. Berättelserna kvinnorna delar får mig att undra om den högre levnadsstandarden som vissa människor i Dubai kan sättas i samband med de utbredda idealen

för kvinnlighet. När Linnéa berättar om sin första tid i Dubai berättar hon att hon och hennes rumskompisar festade mycket och hade det väldigt roligt i Dubai.

Festa gjorde vi varje dag nästan. Eftersom vi var en grupp svenska snygga tjejer sa hade vi absolut inga problem med att få ett eget bord med gratis vodkaflaskor. Det var då jag förstod vilken dubbelmoral detta land har.

Vilken dubbelmoral Sofia syftar på framgår inte i svaren men hon kan syfta till hur alkohol bara får konsumeras på vissa reglerade platser i Dubai. Citatet visar att genom en viss typ av symboliskt kapital får du vissa fördelar såsom uppvakning och gratis alkohol. Detta visar också att den ekonomiska situationen kvinnorna själva hade inte var övergörande för att kunna röra sig i denna typ av sociala arenor då de passerar i ett flertal kategorier som är fördelaktiga, mycket blev tilldelat dem gratis. Man skulle kunna se de gratis gåvorna som en form av positiv förstärkning av personerna som bjuder dem på dessa saker, på att hur kvinnorna ser ut och betar sig är korrekt och därför också belönas i former som får dem att fortsätta vistas på dessa arenor såsom nattklubbar. Detta citat visar också hur olika kapital kan fungera olika på olika platser, Sofias mor fick bestämma huruvida en man skulle slippa fängelse eller inte, då hon var västerländsk. Och Sofia och hennes vänner kan röra sig obehindrat på sociala arenor och skörda frukten av att passera som både normativt feminina och vita. Hon skriver i ett senare stycke om Dubais uteliv och hur det var för henne att vara singel och gå ut och festa.

När jag var singel så vägrade jag stå i baren för det finns så mycket prostituerade tjejer här och de står alltid i baren så man ville inte bli misstolkad som det. Vilket är synd för det skall ju vara det allra mest normala att kunna ta sig en drink i en bar. Detta är ju såklart en enskild åsikt men har hänt ett antal gånger att jag blivit uppraggad av något äckel som tror att de kan betala för att få med sig en tjej hem. Därför gick man alltid ut med vänner som hade bordsreservationer på klubbar.

Denna observation som Linnéa har gjort är otroligt fascinerande. Linnéa kunde inte på egen hand gå till en bar och betala med sina pengar då vissa män tog henne för en prostituerad. Däremot så var det tryggt att ett gäng tjejer tillsammans får ett bord på en klubb och också ofta blir bjudna på alkohol. Jag försöker inte dra paralleller mellan prostitution och att få gratis alkohol men på vissa klubbar i Dubai är det med andra ord ett tecken att en ensam kvinna i en bar är prostituerad och en grupp unga kvinnor vid ett bord inte är det och detta gör det också tryggt för dessa kvinnor att ta emot alkohol och liknande även om det är gratis. Det finns ett intressant madonnan/horan komplex i detta citat, i bokstavlig mening. Kvinnornas symboliska kapital är bara en tillgång för dem om vissa regler i det sociala spelet följs, det vill säga att de kommer i någon form av grupp och placerar sig på en specifik plats på en klubb om

dessa sociala koder inte följs får de konsekvenser och kvinnornas intentioner tolkas för något annat, för att de skulle sälja sex. Detta visar på hur sköra och konstruerade dessa skönhetsideal och kodade kroppar är, och hur tunn gränsen är för vad som är accepterad och inte på vissa sociala arenor. Citatet visar också att det finns kategorier som Linnéa känner att hon måste göra, för att kunna passera som en viss typ av kvinna, en som inte säljer sex. Aida skriver också om acceptans när jag frågar henne om utseende och om det är betydelsefullt eller inte.

Absolut. Samma i alla länder jag bott i. Som sagt, män är män vart de än kommer ifrån, så ju finare en kvinna är, desto bättre behandlad blir man. En notis är att eftersom det finns otroliga mängder av pengar och rikedom här, så kan de tro att man är "golddigger". Eftersom det finns en handfull sådana damer här, men är man tydlig med sin utstyrel och beteende, så vet dem skillnaden. Och detta gäller alla nationaliteter av män – pengar ändrar vissa tyvärr.

Vad man utstrålar, hur man betar sig och vilka kläder man har är alltså avgörande för hur du tolkas av män och det är också viktigt av citatet att döma att de tolkar en rätt. Hon beskriver också att detta inte är en problematik som män över lag behöver oroa sig för. Det gäller dock för kvinnor att bete sig och klä sig på rätt sätt, annars kan man bli tagen för en "golddigger". Så vem är det egentligen som sätter reglerna för dessa sociala spel? Vem är det som har tolkningsföreträde och vem bestämmer när det blir rätt och när det blir fel? Linnéa, Sofia och Aida berättar att det blir väldigt respekterade av alla i Dubai och samtliga kvinnor förklarar att alla kvinnor blir väl respekterade, speciellt västerlänningar. Men jag får en uppfattning om att denna respekt enbart kan ges under vissa förutsättningar. Dessa förutsättningar har att göra med ett flertal normativa kategorier, som gör att man passerar i form av respektabilitet. En viss typ av femininitet, kontrollerat beteende, att du befinner dig på vissa platser på olika arenor, att du klär dig på ett visst sätt och också eventuellt har ett visst symboliskt kapital som är vithet. Jag hävdar härmed likt Deliovsky att det är patriarkala strukturer som i detta fall har tolkningsföreträde och sätter normen för vilken beteende som förväntas av kvinnor i sociala situationer. Dock tror jag dessa normer också upprätthållas av kvinnorna i fråga då de vet vad som förväntas av dem, Linnéa ställer sig inte längre ensam i baren för att hon blir illa berörd av vad vissa män kan komma att tycka om henne och Aida vet att kvinnor som uppfattas som "finare" i form av utstyrel och beteende blir belönade för detta i form av visad respekt. Detta tror jag dock inte är specifikt för Dubai men då dessa kvinnors berättelser kommer ur denna sociala kontext blir även Dubai relevant för denna analys.

Jag får uppfattningen av kvinnornas berättelser att döma att utseende spelar roll i hur människor bemöter dem och de verkar medvetna om att det finns olika kriterier för att passa

in i vissa kategorier. Detta är ingenting som är specifikt för Dubai naturligtvis men Sofia uttrycker i citatet nedan att hon finner skönhetsidealen i Dubai som bättre.

Gällande skönhetsideal, upplever du att det finns likheter/skillnader mellan Sverige och Dubai, och i så fall vilka?

Skillnad, här är det mer stora bröst mer vältränad figur, jämfört med i Sverige där allt handlar om att svälta sig och se ut som ett anorexia-barn.

Tonen i Sofias berättelse får mig att tro att hon föredrar idealen som finns i Dubai och att hon tycker att det finns avsevärda skillnader. Jag tolkar det som att hon tycker att idealen om svensk skönhet är snäva och hårda, då hon använder frasen ”anorexia-barn” som inte låter positiv. Av Sofias berättelse att döma låter det som att västerländska normativa skönhetsideal är mer uttalade i Dubai, eller att man kanske pratar om dem ofta då hon har en tydlig uppfattning om vad som gäller och vad som inte gör det. Men är dessa ideal bättre då? Eller är de bara en annan form av normativ skönhet? Man skulle kunna se detta som en mer ”befriande skönhet” där ”smalhet” inte spelar någon roll och alla kvinnor såg ut som de ville, men jag får uppfattningen att det inte riktigt ser ut så. Jag tycker detta citat visar på att vilka kategorier som är normativa kan skrifa över tid och plats men att det finns kategorier som fortfarande är mer önskvärda än andra att passa in i, och att det fortfarande handlar om att till viss del tukta sin fysiska kropp för att passa in även i denna kategori. ”Stora bröst och mer vältränad figur”, man skall vara vältränad men kurvig, man skall se ut som en kvinna och inte som ett barn. Kvinnlighet blir inte bara någonting du gör med dina ord eller dina klädval utan kvinnlighet görs genom din kropp och utan denna typ av kropp kanske du inte passerar för vad en riktig kvinna är.

2.6 Synes

I ovanstående analys ligger fokus på att analysera hur kvinnorna talar om skönhet, positioner och kategorier. Sofia beskriver att vilken typ av erkännande du får beror på ras och religion, ras blir här inget som är konstruerat utan något du äger, och de visar också att vissa ”raser” då har mer att säga till om, Sofia upplevs också då äga sin vithet. Det är tydligt att normativa feminina ideal uppmuntras med det massiva utbudet av olika skönhetsalonger, detta är inget som är specifikt för Dubai men kvinnornas berättelser visar att kvinnliga kroppar tolkas på olika sätt av män beroende på vilka sociala platser de befinner sig på. Västerländska normativa skönhetsideal uppmuntras och blir också belönade i olika former av gåvor såsom gratis alkohol. Detta symboliska kapital ger dock bara utdelning om kvinnorna befinner sig i dessa snäva kategorier och på rätt platser, gör de inte de finns risken att de blir tolkade som

”goldiggers” eller prostituerade. Det är också tydligt att även om skönhetsidealen kan uppfattas som annorlunda än i Sverige, vilket Sofia beskriver så finns det ändå strikta normer för vad som är åtråvärt och vad som inte är det. Det förekommer också en form av dissonans, Sofia beskriver att kvinnor är mer respekterade men har mindre att säga till om. Respekt visar då genom sociala gester, som att öppna dörrar eller stå för vissa ekonomiska kostnader.

2.7 Flyga eller falla?

Jag frågade kvinnorna om status och livsstil samt vad de tyckte bar status i Dubai och i Sverige. Kvinnornas berättelser över lag visar på en mer extravagant livsstil än vad de hade i Sverige. Fler saker är gratis, fler fester, evenemang, fritidsintressen, högre löner. Det fick mig att undra om det skedde någon form av klassresa för dessa kvinnor när de flyttade till Dubai eller om höga priser på vissa saker i Dubai gör att lönerna också är högre. Jag frågade dem även om samhällsklasser och hur de uppfattade sig själva i detta samhälle i fråga om samhällspositioner. Sofia jobbar numera inom finans och berättar att hon tjänar mer nu än vad hon gjorde i Sverige, hon påpekar dock att detta inte gör henne rik. Hon beskriver sig själv som medelklass och skriver också att många kvinnor i Dubai är hemmafruar. Hon upplever också att kvinnor i Dubai tjänar mindre än männen men hon poängterar att det är så på de flesta ställen i världen.

Jag tycker att kvinnor som jobbar som CEO för ett stort företag kan ta cred för det, och känna sig stolta för det finns så extremt många rika människor här. Sedan så är även möjligheterna större här än i Sverige. Det är något som skrämmer mig när jag tänker på om jag någon dag hade velat flytta hem igen, att hitta jobb. Den position jag har idag och inom finans hade jag aldrig fått chans till att jobba med i Sverige. Speciellt inte eftersom jag inte har en universitetsutbildning. Även många jobb har i UAE kräver att man ska ha en universitetsutbildning.

Dubai har gett Linnéa möjligheter som hon är osäker på om hon hade haft i Sverige, hon tjänar mer och har kanske också en bättre social status än vad hon hade i Sverige. Att flytta utomlands kan kanske vara en möjlighet om man vill klättra på karriärsstegen som Linnéa har gjort. Det intressanta i Sofias berättelse är också att hon vet att hon får bättre betalt på sitt jobb än vad hon fick i Sverige på grund av att hon är kvinna, så även om det finns löneskillnader mellan kvinnor och män i Dubai drabbar det henne mindre än om hon hade bott och arbetat i Sverige. Trots att man brukar tala om Sverige som ”världens mest jämställda land” kanske emigration till platser som Dubai ökar med åren på grund av att löneskillnaderna i Sverige ser ut som de gör. Kanske också med tanke på att den privata sektorn i Sverige där finans är en stor del blir svåråtkomlig för kvinnor som Sofia då hon inte för tillfället har en universitetsutbildning som många kräver på denna typ av jobb i Sverige. Vad Linnéa berättar

här kopplar jag till Adkins resonemang om hur femininitet som resurs har gått från den privata till den offentliga sfären, femininitet och föreställningar om vilka egenskaper en kvinna bisitter påverkar kanske Linnéas möjlighet till vissa jobb i Dubai, men det visar också att trotsa att genus kan ses som ett symboliskt kapital då är det ett asymmetriskt kapital, då män fortfarande har högre löner än vad kvinnor har, även i Dubai. Linnéa har verkligen hittat ett kryphål i de genussystem som styr många arbetsmarknader. Kanske samverkar också genus och vithet här? Med tanke på tidigare analys som tar upp rasifierande hierarkiska system har Linnéa det kanske bättre i Dubai då härkomst kan ses som viktigt i frågan vilka arbeten som är tillgängliga för vissa grupper. Sofia beskriver situationen lite annorlunda dock. Jag frågar henne vad hon tycker ger en kvinna status i Dubai och hon svarar att familj, religion och bakgrund är viktig men hon skriver också såhär.

Har du en rik man får du mer status, eller en rik familj. Utbildning har självklart också stor betydelse men jobbar du som kvinna ses det inte som något duktigt precis.

För Sofia finns statussymboler inte i arbetslivet utan i andra delar av det sociala livet, hon tycker inte att kvinnor med välbetalda jobb får speciellt mycket erkännande i Dubai. Däremot om du som gift kvinna har en rik man klättrar du i de sociala sfärerna då det heterosexuella äktenskapet i allra högsta grad är en normativ kategori där genus, klass och sexualitet samverkar och ger dig ett visst erkännande. Här beskrivs att man som kvinna ur Sofias perspektiv även kan klättra i de sociala sfärerna, din egen position är alltså inte fast. Status kan komma ifrån att du tillhör en rik familj från födseln och kan då passera med en viss form av ekonomisk kapital, men som kvinna kan man också få symboliskt kapital i form av giftemål, men vad är det då som är kapitalet? Är det faktumet att du igår i ett heterosexuellt giftemål eller är det att på grund av att de patriarkala strukturerna gör män till en symbolisk tillgång som kan ge dig erkännande? Sofia studerar själv på universitetet men beskriver att hon inte lär få en fjäder i hatten för detta. Men trots detta studerar hon ändå och väljer att gå sin väg även om hon inte får den respons på arbetsmarknaden hon kanske önskar.

Aida beskriver sin situation helt annorlunda. Citatet nedan är två sammansatta citat men berör samma ämne, hur Aida blir sedd som person och hur hon ser på status.

Topp-status, eftersom jag först och främst har arabisk bakgrund och det ses som guld värt, och även eftersom jag är svensk. Detta är så klart vid sidan av rikedom, eftersom jag inte är rik, då rika här har flera Ferraris och fastigheter, minst sagt. Annars är jag nog sedd som högre medelklass, om man baserar det på min lön, vart jag bor, hur jag bor, osv(...) Som svensk är man sedd som en ärlig jobbande individ, rak på sak och får jobbet gjort. Som en svensk med arabisk bakgrund ses man som guld, eftersom man har det skandinaviska jobbetiken i sig samtidigt som man kan språket och kulturen av UAE, så man har det bästa av båda världarna!

Aidas och de andra kvinnornas berättelser visar att det finns både positiva och negativa saker med att vara positionerad som svensk. Aida upplever att hon får mycket erkännande och beröm på sitt arbete då det finns tydliga föreställningar om hur svenska människor är. Man är ärlig och man får jobbet gjort. Det är tydligt att Aida också blir en tillgång då hon kan språket och är bekant med kulturen i UAE. Citatet berättar om hur skillnader och likheter görs och visar hur föreställningar och kategoriseringar produceras för att göra människor bekanta och igenkännbara och genom vilka diskurser de görs igenkännbara. Då Aida har arabisk bakgrund finns det en bild av att detta gör henne till en del av ett *vi* i Dubai och inte en del av ett *dem*. Det finns föreställningar om vad Aida är bekant med och inte, vilket verkar till hennes fördel, framför allt då hon kan språket och blir en tillgång på detta sätt. Men i citatet finns det också en föreställning om skandinaver och svenskar och att dessa har vissa egenskaper som gör dem till en tillgång. Det finns alltså en tanke om människor och kulturer som hela och sammansatta med vissa specifika egenskaper som definierar dem, såsom viss arbetsmoral kultur eller utseende. Aida kan passera både som svensk och som arabisk vilket ger henne både symboliskt kapital då hon kan passera som vit eller svensk samt ett kulturellt kapital på grund av hennes arabiska bakgrund. Citatet visar också att de föreställningar som finns kring grupper eller vissa nationaliteter inte bara sitter i den fysiska kroppen utan även i språket och sedan innan konstruerade föreställningar, en form av orientering. Kvinnornas olika perspektiv och berättelser visar att det både finns fördelar och nackdelar när det kommer till att vara studerande eller arbetande kvinna i Dubai och i Sverige, man kan klättra på den sociala stegen vi kallar klass i form av höga löner eller bättre anställning, men att klättra ur ekonomisk synpunkt är inte det enda sättet att klättra i hierarki, man kan också klättra socialt och symboliskt och detta tycker jag Sofias berättelse nedan visar.

En utekväll i Sverige ser väldigt annorlunda ut jämfört med Dubai. När jag är hemma i Sverige tycker jag att det är "jobbigt" att gå ut. Man måste stå i kö, betala inträde, frysa, taxi är svindyrt etc. I Dubai så behöver tjejer inte stå i kö, tjejer och killar betalar inte inträde och taxi är superbilligt eftersom bensin kostar två kronor litern och man behöver inte frysa ihjäl.

Det är på många sätt lättare att på vissa sätt leva ett mer extravagant socialt liv i Dubai och det finns också större tillgänglighet, framför allt för kvinnor då de uppmuntras att besöka vissa sociala arenor såsom nattklubbar, kvinnorna behöver till exempel inte stå i kö, och varken killar eller tjejer behöver betala någon form av inträde. Men att kvinnorna får förtur tyder på att deras närvaro är högst önskvärd, mer önskvärd än mäns närvaro. Min tolkning är att femininitet verkar till fördel för kvinnor då de får förtur på vissa arenor. Då ett stort socialt liv och tillgången till många platser i blir lättare i Dubai anar jag en form av klassresa för vissa av dessa kvinnor. På grund av att de passerar i vissa kategorier som ger dem symbolsikt kapital

gör de också att de kan klättra ur ett socioekonomiskt perspektiv. Då många saker är billigare gör att de blir lättare att få tillgång till en viss typ av livsstil som innehåller färre kostnader eller lägre kostnader och obegränsad tillgång till sociala arenor.

2.7 Syntes

I dessa berättelser finns det olika perspektiv på hur det är att leva i Dubai och passera som vit och identifiera sig som svensk kvinna, berättelserna innehåller skillnader i uppfattning men också likheter. Min analys visar att de sker en viss klassresa för dessa kvinnor i Dubai då de på grund av hur de passerar har lättare att få vissa jobb som de kanske inte hade haft tillgång till i Sverige. Sofia beskriver att en kvinna som jobbar inte får särskilt mycket erkännande, och att status ligger i andra kapitalformer såsom familj eller äktenskap. Linnéa som blev anställd av ett svenskt företag redan i Sverige visar att faktumet att hon passerar som en vit kvinna kan påverka vilka jobb hon kan få och att passera i dessa kategorier kan vara till en fördel. Aida upplever att hon har toppstatus och detta kan ha att göra med att hon passerar i två högst fördelaktiga kategorier, nämligen svensk och arabisk då de finns olika föreställningar om dessa två grupper. Detta visar att föreställningar om vissa grupper eller kategorier av människor påverkar vilka jobb och arenor du får tillgång till.

2.9 Avslutande diskussion

Jag har i denna uppsats undersökt hur mina intervjupersoner talar om sina liv och erfarenheter, och detta utifrån vissa specifika perspektiv. Jag har undersökt hur kvinnorna talar om etnicitet, ras, vithet och västerländskhet och skönhetsideal och vilka innebörder dessa olika strukturer har på kvinnornas liv. Jag har också analyserat hur habitus och kapital bidrar till och reproducerar vissa av dessa strukturer och ger kvinnorna olika positioner och också påverkar deras resonemang. Jag har försökt bidra med att lyfta in vikten av intersektionella perspektiv när man kritiskt undersöker vithet. Det är dock problematiskt att enbart tala om vithet i samband med kritiska vithetsstudier. Jag har försökt bidra med en analys av hur diskuser och tankar om västvärlden påverkar hur kvinnorna talar om sina livserfarenheter. Vithet är inte centralt i denna analys utan snarare vad tanken om västvärlden gör med människors orientering i livet. Jag har också försökt lyfta att vithet och svenskhet inte är samma sak, men är fortfarande del av samma diskurs. Denna uppsats bidrar till att problematisera vithet, rasifiering, västerländska normativa skönhetsideal, och klass, jag vill visa hur dessa också hänger samman och att det är problematiskt att studera endast en

struktur. Vithet och tanken om västvärlden påverkar vilka arenor kvinnorna får tillgång till och tanken om väst och svenskhet påverkar också hur de ser på sig själva och andra. Med detta sagt vill jag också lyfta frågor om väcks i samband med denna analys, vad är svenskhet? Vad innebär det att vara svensk och vem avgör detta? Jag vill också lyfta mina intervjupersoners olika positioner och perspektiv. Det är problematiskt att se människor som en helhet där ett resonemang automatiskt skulle leda till ett annat. Intervjupersonerna analyserar rasism, är reflexiva och har många tankar kring framtiden och möjlighet till jobb samt en önskan att se världen. Min avsikt är inte att definiera kvinnorna utifrån vad de berättar, utan att visa på hur människor måste förhålla sig till vissa rådande diskurser och att de finns olika förhållningssätt och olika dimensioner i deras resonemang. Det finns många fler intressanta dimensioner som denna studie skulle kunna lyfta. Som med mycket kvalitativ forskning är det lätt att få kunskap på köpet, men som studien inte syftar till att ta upp, ett ämne som två av kvinnorna tog upp berörande till exempel jämställdhet och hur de ser på det. De tyckte att Sverige var ett väldigt jämställt land, där det var fult att bli omhändertagen. Dessa resonemang är intressanta då de berör en annan konstruktion av svenskhet. Som Hübinette skriver så ser Sverige sig som ett icke-rasistiskt och anti-rasistiskt land, och även ett jämställt land, detta trots att alla siffror pekar på motsatsen. Jag anser att fler kritiska analyser av svenskhet och västerländskhet borde genomföras, och några av dessa ämnen nuddar min analys vid och borde vidareanalyseras.

3. Referenslista

Ahmed, Sara (2007) A phenomenology of whiteness, *Feminist Theory August 2007 vol. 8 no. 2* 149-168

Ahmed, Sara (2000) *Strange encounters: embodied others in post-coloniality* / [Elektronisk resurs]

Deliofsky, Kathy (2008). Normative white femininity: race, gender and the politics of beauty. *Atlantis*. 2008(33):1, s. 48-58

Frankenberg, Ruth (1993). *White women, race matters: the social construction of whiteness*. London: Routledge

Haraway, Donna Jeanne (1988). Situated knowledges: the science question in feminism and the privilege of partial perspective. *Feminist studies*. 14(1988):3, s. 575-599

Hübinette, Tobias, Hörnfeldt, Helena, Farahani, Fataneh & León Rosales, René (red.) (2012). *Om ras och vithet i det samtida Sverige*. Tumba: Mångkulturellt centrum

Kvale, Steinar & Brinkmann, Svend (2009). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur

Kristín Loftsdóttir & Jensen, Lars (red.) (2012). *Whiteness and postcolonialism in the Nordic region* [Elektronisk resurs] : *exceptionalism, migrant others and national identities*. Farnham: Ashgate Publishing Ltd

Lundström, Catrin (2010) White Ethnography: (Un)comfortable Conveniences and Shared Privileges in Fieldwork with Swedish Migrant Women, *NORA – Nordic journal of feminist and gender research* 18:2, 70-87

Lundström, Catrin (2009) *Vit respektabilitet: Den svenska nationens könade symbolik och unga kvinnors kulturella praktiker*, *Tidsskrift for kjønnsforskning*, ISSN 0809-6341, 2009

Said, Edward W. (2000). *Orientalism*. [Ny utg.] Stockholm: Ordfront

Thomsson, Heléne (2010). *Reflexiva intervjuer*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur

<https://www.vr.se/download/18.../God+forskningssed+2011.1.pdf>

21 mar 2011 - *GOD FORSKNINGSSSED*. Rapporten kan beställas på www.vr.se. Reviderad november 2011. VETENSKAPSRÅDET

4. Bilaga 1

Nedanför har jag bifogat frågor som jag vill att du svarar på så utförligt du kan, hellre för mycket information än för lite! Alla dina tankar är värdefulla. Självklart är du anonym och får ett fiktivt namn i uppsatsen. Du får avbryta medverkan när du vill och även läsa den färdiga uppsatsen innan den lämnas in. Jag är den enda som läser och behandlar mailen och ingenting kan spåras tillbaka till dig.

1. Hur länge har du bott i Dubai och varför valde du att flytta dit?
2. Hur såg ditt liv ut innan du flyttade ner till Dubai, Hur bodde du, vad tyckte du om att göra om dagarna/kvällarna och hur försörjde du dig?
3. Vad var det med just med Förenade Arabemiraten och Dubai som lockade, till skillnad från andra länder?
4. Vilken uppfattning hade du om Dubai innan du flyttade? Hade du några fördomar eller förväntningar?
5. Vad hade du för förutsättningar när du flyttade till Dubai gällande boende, jobb och sociala kontakter?
6. Hur upplevde du den första tiden i Dubai när du hade flyttat dit? Hur uppfattade du människorna och hur upplever du att de uppfattade dig?
7. Hur tycker du att livet är i Dubai jämfört med livet i Sverige?
8. Hur ser ditt liv ut just nu? Hur försörjer du dig? Vad tycker du om att göra på fritiden?
9. Hur ser ditt sociala liv ut? Skiljer det sig från det sociala liv du hade i Sverige och i så fall, på vilka sätt?
10. Hur ser en utekväll ut för dig i Dubai? Hur såg en utekväll ut i Sverige?
11. Finns det likheter/skillnader i sociala regler om du jämför Dubai och Sverige?
12. Upplever du att det finns skillnader i hur människor blir bemötta beroende på vilket land de kommer ifrån?
13. Upplever du att du blir bemött på ett visst sätt beroende på var du kommer ifrån? Ifall svaret är ja, kan du beskriva hur?
14. Påverkar Dubais lagstiftning och sociala regler dig som immigrant?
15. Finns det några likheter/skillnader i hur du som kvinna blir bemött i Dubai gentemot Sverige?
16. Upplever du att alla kvinnor blir bemötta på samma sätt i Dubai?
17. Gällande skönhetsideal, upplever du att det finns likheter/skillnader mellan Sverige och Dubai, vilka?

18. Upplever du att du blir behandlad på ett visst sätt baserat på ditt utseende?
19. Vilken statusposition upplever du att du har i Dubai? Hur kommer det sig att du har den?
20. Vad anser du ger en kvinna status i Dubai?
21. Är det något mer du vill tillägga så skriv gärna!

Genusvetenskapens uppgift är att ifrågasätta, analysera och problematisera. Vad och vem vi väljer att granska under luppen har varierat och utvecklats under många år. Det finns tyvärr alltid dimensioner som saknas och forskare hittar hela tiden nya vinklar att tackla problematiker med, jag vill bidra till att problematisera västerländskhet som osynlig norm. Jag har analyserat tre berättelser av kvinnor som identifierar sig som svenska och som har emigrerat till de Förenade Arabemiratet Dubai. vad som fick dem att välja denna plats att leva sina liv på är blandat, jobb, livsstil och jakten på nya upplevelser är alla bidragande faktorer till att kvinnorna tog hela sina liv och gav sig av. Men vad är det då med Dubai som lockar? Och hur förhåller de sig till att de är västerländska kvinnor som åker och gäst-arbetar i ett främmande land? Hur bemöts de och vilka tankar har de? Hur förhåller de sig till olika diskurser som genomsyrar vår värld såsom skönhetsideal, klass, genus och tanken om väst.